IV

*(Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu)*

# ROZHODNUTÍ KOMISE

## ze dne 24. března 2009

## o státní podpoře C 47/05 (ex NN 86/05), kterou Řecko poskytlo společnosti Hellenic Vehicle Industry S. A. (ELVO)

*(oznámeno pod číslem K(2009) 1476)*

**(Pouze řecké znění je závazné)**

**(Text s významem pro EHP)**

(2010/273/ES)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

po výzvě zúčastněných stran k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními [1],

vzhledem k těmto důvodům:

### 1. ŘÍZENÍ

(1) V dopise ze dne 27. května 2002 obdržela Komise stížnost týkající se údajné státní podpory ve prospěch společnosti ELVO – Hellenic Vehicle Industry S.A. (dále jen „ELVO“), Řecko.

(2) Komise svým dopisem ze dne 7. prosince 2005 po obsáhlé výměně názorů s řeckými orgány oznámila Řecku své rozhodnutí o zahájení řízení v souladu s čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ve věci podpory.

(3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské Unie* [2]. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k uvedené podpoře.

(4) Komise od zúčastněných stran neobdržela žádné připomínky.

(5) Řecko předložilo připomínky k rozhodnutí Komise o zahájení řízení ve svém dopise ze dne 1. března 2006. Řecko předložilo doplňující informace ve svých dopisech ze dne 26. července 2006, 28. července 2006, 2. srpna 2006, 22. června 2007, 2. července 2007, 31. srpna 2007, 6. září 2007, 18. října 2007, 22. února 2008 a 20. srpna 2008.

(6) Dne 4. května 2007 se uskutečnilo jednání úředníků Komise a řeckých orgánů za přítomnosti zástupců ELVO.

### 2. SKUTKOVÁ PODSTATA

#### 2.1 Příjemce

(7) ELVO je společnost zaměřující se na výrobu vojenských vozidel, civilních vozidel a náhradních dílů se sídlem v Soluni v Řecku. ELVO je hlavním dodavatelem motorových vozidel pro řecké ozbrojené síly.

(8) Podle dostupných informací společnost vyrábí tyto typy vozidel: autobusy, trolejbusy, sklápěcí vozidla, kontejnerová vozidla, cisternové vozy, hasičské vozy, vozy na odklízení sněhu, transportéry letadel a jeřábů, vyprošťovací nebo tažná vozidla, nákladní vozidla, návěsy, terénní vozy, vojenská vozidla a obrněná vozidla.

(9) Společnost byla založena v roce 1972 pod názvem „Steyr Hellas S.A.“ se zaměřením na výrobu tažných vozidel, nákladních vozidel, jednostopých dopravních prostředků a motorů. V roce 1987 byla společnost přejmenována na ELVO a hlavním akcionářem se stal řecký stát.

(10) Na základě rozhodnutí o prodeji akcií ze dne 29. srpna 2000 získal holding Mytilineos Holding S.A. ve veřejném výběrovém řízení 43 % podíl akcií ELVO (dále jen „částečná privatizace“). V současnosti patří řeckému státu v ELVO 51 % podíl.

(11) ELVO v současnosti zaměstnává 672 osob (údaje z roku 2007). Obrat společnosti v roce 2007 činil 84 milionů EUR.

[1] Úř. věst. C 34, 10.2.2006, s. 24.
[2] Viz poznámka pod čarou 1.

### 2.2 **Opatření podpory**

#### 2.2.1 *Daňová úleva podle zákona č. 2771/1999*

(12) V souladu s čl. 15 odst. 3 zákona č. 2771/1999 schváleného dne 16. prosince 1999 poskytl řecký stát společnosti ELVO daňovou úlevu spočívající v osvobození od dluhů vůči státu ohledně daní, přirážek a pokut za finanční období 1988–1998 (dále jen „daňová úleva A“). Tato daňová úleva, podle řeckých orgánů, odpovídá částce ve výši 1 193 753 186 GRD (3 503 310,89 EUR) ([3]), kterou byla ELVO povinna odvést státu.

(13) V rámci svých připomínek k rozhodnutí Komise o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES informovaly řecké orgány Komisi o dalších dvou opatřeních na podporu ELVO.

#### 2.2.2 *Daňová úleva podle zákona č. 1892/90*

(14) Rozhodnutím ([4]) vydaným podle článku 49 zákona č. 1892/90 poskytly řecké orgány ELVO daňovou úlevu spočívající v osvobození od daňové povinnosti ve výši 3 546 407,89 EUR (dále jen „daňová úleva B“). Tato částka odpovídala daňové povinnosti ELVO za období od roku 1998 (rok předchozí daňové kontroly) do doby jejího prodeje holdingu Mytilineos. Daňová úleva byla poskytnuta formou správního vrácení daní, které již společnost ELVO uhradila. Následuje členění:

— 2 912 380,90 EUR se týká DPH odvedené ELVO po částečné privatizaci ve výši nárokované za období od 1. ledna 2000 do 29. srpna 2000, kdy došlo k částečné privatizaci. Tato částka byla řeckými orgány vrácena ve dvou splátkách, a to dne 7. listopadu 2002 (900 000 EUR) a dne 6. února 2004 (2 012 318,90 EUR),

— 634 088,99 EUR odpovídá daním zaplaceným společností ELVO za obchodní roky 1998, 1999 a 2000 (do částečné privatizace). Řecko neuvedlo přesné datum vrácení této částky.

#### 2.2.3 *Záruka za úvěr*

(15) Společnost ELVO získala v roce 1997 od německé banky Bayerische Hypo a Vereinsbank AG úvěr ve výši 23 008 134,635 EUR. Na tento úvěr poskytl záruku řecký stát (dále jen „záruka za úvěr“). ELVO neposkytla kolaterál ke krytí záruky, pouze řeckému státu zaplatila poplatek ve výši 1 % z předmětné částky. Řecké orgány poskytly Komisi informaci o tom, že úvěr byl použit k financování výroby v rámci programů dodávek pro Ministerstvo obrany, konkrétně pro výrobu […] (*) určených řecké armádě.

## 3. **DŮVODY ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODST. 2 SMLOUVY O ES**

(16) Jak bylo uvedeno výše, Komise svým dopisem ze dne 7. prosince 2005 oznámila Řecku zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o EU ve věci daňové úlevy A, kterou považuje za státní podporu. Komise vyjádřila výhrady ke slučitelnosti podpory se společným trhem z těchto důvodů.

(17) V rámci výměny názorů předcházející rozhodnutí o zahájení řízení Řecko tvrdilo, že se na veškerou činnost společnosti ELVO vztahoval článek 296 Smlouvy o ES, neboť ELVO vyráběla především vojenská vozidla určená řeckým ozbrojeným silám. Komise však zjistila, že ELVO také vyráběla nevojenská vozidla a vozidla určená k obojímu použití. Řecko neprokázalo, že by se daňová úleva vztahovala pouze na vojenskou část výroby ELVO a byla nutná z hlediska podstatných obranných zájmů Řecka.

(18) Komise proto byla toho názoru, že pouze část finanční podpory poskytnuté ELVO se týkala vojenské výroby, na kterou bylo možné použít článek 296 Smlouvy o ES, a část podpory poskytnutá na zbývající část výroby musí být podrobena řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

(19) Komise tímtéž dopisem požádala Řecko v souladu s čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ([5]), aby jí mimo jiné poskytla tyto informace:

— informace o jakékoli další finanční podpoře poskytnuté společnosti ELVO z veřejných zdrojů,

— důkazy o tom, že účty příjmů a výdajů vztahujících se k nevojenské výrobě (včetně výrobků k obojímu použití) a k vojenské výrobě byly vedeny odděleně a že se podpora týkala výhradně vojenské výroby,

— údaje o rozdělení obratu dle kategorií výrobků (nevojenské použití, obojí použití a vojenské výrobky).

## 4. **PŘIPOMÍNKY ŘECKÝCH ORGÁNŮ**

(20) Po rozhodnutí Komise o zahájení řízení předložilo Řecko tyto připomínky.

([3]) Částka v EUR uvedená řeckými orgány.

([4]) Toto rozhodnutí bylo uplatněno pouze v rámci dohody o prodeji akcií ze dne 29. srpna 2000 mezi řeckým státem a holdingem Mytilineos.

(*) Údaje podléhající obchodnímu tajemství.

([5]) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

### 4.1 **Další opatření podpory**

(21) Na výzvu Komise poskytlo Řecko Komisi informace o daňové úlevě B a záruce za úvěr, jak je uvedeno výše. Řecko prohlásilo, že společnost ELVO jinou podporu ze státních prostředků nezískala.

### 4.2 **Relevance článku 296 Smlouvy o ES**

(22) Řecko potvrdilo, že společnost ELVO nevedla oddělené účetnictví pro nevojenskou a vojenskou výrobu. Řecko však tvrdilo, že výroba ELVO byla zaměřena převážně na vojenskou výrobu. Proto také v letech 1987 až 1998 představoval objem „vojenský programů“ až 85 % podíl prodejů společnosti. Pouhý 54 % podíl vojenské výroby na prodejích v roce 1999 představuje výjimečnou událost způsobenou plněním dohody z roku 1997, podle níž měly být dodány autobusy a trolejbusy různým veřejným subjektům (v následujícím období let 2000–2002 podíl vojenské výroby na prodejích skutečně opět dosáhl běžných vysokých hodnot: 64,61 %, 72,59 % a 98,40 %). Kromě roku 1999 byla tedy převažující část výroby ELVO zaměřena na vojenský materiál, což je činnost přímo související s podstatnými zájmy bezpečnosti členského státu, na niž lze vztáhnout rámec platnosti článku 296 Smlouvy o ES.

### 4.3 **Zásada soukromého prodejce**

(23) Jelikož na daňové úlevy A a B nelze uplatnit článek 296 Smlouvy o ES, musí být posouzeny v rámci částečné privatizace společnosti ELVO. Privatizace proběhla formou veřejného výběrového řízení, v němž vyjádřilo svůj zájem osm řeckých a mezinárodních skupin. Čtyři uchazeči předložili způsobilé nabídky. Nabídka holdingu Mytilineos byla vyhodnocena jako nejlepší.

(24) Řecký stát rozhodl, že v rámci privatizace musí být společnost ELVO při prodeji zbavena všech daňových povinností známých do momentu završení prodeje a že veškeré daňové povinnosti vzniklé před prodejem, ale splatné až po prodeji půjdou k tíži řeckému státu. Tyto podmínky byly součástí výběrového řízení a byly známé všem uchazečům (v jejich nabídkách se odráželo očekávání, že tyto dluhy budou odepsány). Cílem bylo dosáhnout nejvyšší možné ceny akcií (bez daňových závazků).

(25) Řecký stát tvrdí, že běžným obchodním postupem u takovýchto dohod je, aby prodávající převzal finanční závazky prodávaného subjektu nerealizované do momentu dokončení transakce. Řecké orgány dále tvrdí, že cena předložená holdingem Mytilineos (12 179 071 EUR) mu poskytla významnou čistou protihodnotu i po odečtení odepsaného dluhu (čistý výnos 5 129 298,12 EUR).

(26) Dále Řecko tvrdí, že konalo způsobem, kterým by konal soukromý prodejce snažící se dosáhnout maximálního zisku z prodeje svého majetku, a že tudíž daňové úlevy A a B nelze považovat za státní podporu.

### 4.4 **Rámec státní podpory N 11/91**

(27) Řecké orgány se také odvolaly na režim státní podpory N 11/91, schválený Komisí dopisem ze dne 11. července 1991. V tomto režimu bylo možné poskytnout státní podporu formou odepsání dluhů nebo kapitalizace dluhů v rámci privatizace 208 konkrétních státních podniků, mezi nimi i společnosti ELVO. Ve dvou případech však poskytnutí takové podpory podléhalo předchozímu oznámení Komisi, a to:

— pokud mělo dojít k prodeji podniku jiným způsobem než veřejným výběrovým řízením, tj. přímým prodejem třetí straně,

— pokud podnik působil v některém z vybraných oborů, mezi něž patřil i automobilový průmysl ([6]).

(28) Řecké orgány tvrdí, že se na odpis dluhů podle zákona č. 1892/90 plně vztahoval tento režim. O odpisu nebylo nutné předem Komisi informovat, neboť prodej 43 % podílu společnosti ELVO se uskutečnil formou veřejné soutěže, navíc tato společnost jako výrobce vojenských vozidel nespadala do kategorie výrobců „automobilů“ ve smyslu ustanovení o státních podporách.

## 5. **POSOUZENÍ**

### 5.1 **Článek 296 Smlouvy o ES**

(29) Před vlastním posouzením podstaty opatření poskytnuté podpory podle pravidel o státních podporách je vhodné posoudit tvrzení Řecka z hlediska důsledků článku 296 Smlouvy o ES.

(30) Podle čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES ustanovení Smlouvy nebrání členskému státu v přijetí „opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi; tato opatření nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.“ Toto ustanovení se vztahuje na seznam výrobků sestavený Radou (viz čl. 296 odst. 2 Smlouvy o ES), v němž jsou, mimo jiné, uvedeny (bod 6 seznamu) „tanky a vozidla speciálně konstruovaná pro vojenské použití: … b) vyzbrojená nebo obrněná vojenská vozidla, včetně obojživelných vozidel, c) obrněná vozidla …“.

([6]) Francouzsky „automobiles“.

(31) Z toho lze ve vztahu k této věci dovodit, že ustanovení Smlouvy o ES o státních podporách se nepoužijí na opatření vztahující se na výrobky uvedené v seznamu z roku 1958 za předpokladu, že opatření jsou považována za nutná k ochraně podstatných zájmů bezpečnosti příslušného členského státu.

(32) Podle judikatury je nutné, aby členský stát dovolávající se článku 296 Smlouvy o ES předložil důkazy, že úlevy v těchto výjimečných případech nepřekračují daný rámec ([7]).

(33) Řecko původně tvrdilo, že veškerá produkce společnosti ELVO nebo alespoň její podstatná část se týkala výroby vojenského materiálu, na který se vztahuje čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES, takže pravidla státní podpory podle Smlouvy nemohou být uplatněna k vyloučení jakékoliv státní podpory ve prospěch společnosti ELVO.

(34) Tento názor však nelze přijmout. Z podkladů v dané věci je evidentní, že výroba společnosti ELVO se týká nejen výrobků, na které se vztahuje rámec článku 296 Smlouvy o ES, ale také výrobků určených k obojímu použití nebo určených výhradně k nevojenským účelům (viz 8. a 17. bod odůvodnění). Už jen z tohoto důvodu Komise nemůže přijmout obecné tvrzení, že na veškeré činnosti společnosti ELVO lze uplatnit čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES. Uplatnění této výjimky je nutno posoudit u každého opatření podpory samostatně z hlediska jeho cíle a rozsahu působnosti.

(35) U daňových úlev A a B nemůže Komise přijmout tvrzení, že se na ně vztahuje článek 296 Smlouvy o ES, neboť s ohledem na skutečnost, že neexistuje oddělené účetnictví nevojenské a vojenské výroby, nelze posoudit, zda bude mít z těchto opatření prospěch výhradně vojenská výroba.

(36) Případ poskytnuté záruky za úvěr je odlišný. Řecko předložilo informace o tom, že se záruka vztahovala na úvěr, který společnost ELVO získala na realizaci objednávek na vozidla určená řeckým ozbrojeným silám. První objednávka se týkala […], jednoznačně uvedených v seznamu vojenského materiálu, na který se vztahuje článek 296 Smlouvy o ES. Druhá objednávka se týkala […], které by mohly být na první pohled považovány za výrobky obojího použití, takže by se na ně článek 296 Smlouvy o ES vztahoval pouze v případě jejich výlučného použití k vojenským účelům. V této souvislosti Řecko závazně prohlásilo, že […] byly vyrobeny dle požadavků řeckých ozbrojených sil […]. Komise přijímá, že […]jsou pro své vlastnosti součástí seznamu výrobků uvedeného v 30. bodě odůvodnění, a to konkrétně pod bodem 6 písm. b). Řecko dále doložilo Komisi, že všechny […] byly předány […] k výhradnímu použití k vojenským účelům, jak bylo potvrzeno v dopise ministerstva obrany. Řecko dále doložilo, že […] jsou určeny k provádění a podpoře vojenských operací a byly shledány způsobilými pro tyto účely […]. Komise přijímá, že vozidla jsou nutná k ochraně podstatných zájmů bezpečnosti Řecka.

(37) Komise přijímá, že objednávka, k jejíž realizaci byla poskytnuta záruka za úvěr, se týkala vojenského materiálu ve smyslu čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES a že záruka byla nutná k zajištění těchto dodávek řeckým ozbrojeným silám. V důsledku toho Komise přijímá, že záruka za úvěr se vyjímá z ustanovení Smlouvy o ES o státních podporách na základě výjimky podle čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES.

(38) Následující rozbor podle pravidel státní podpory se tak vztahuje pouze na daňové úlevy A a B.

### 5.2 **Existence státní podpory**

#### 5.2.1 *Pojem státních zdrojů, výběrovosti, ovlivnění obchodu a narušování hospodářské soutěže*

(39) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo hrozí narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem“, vyjma případů, kdy mohou být odůvodněny podle čl. 87. odst. 2 nebo 3 Smlouvy o ES. Státní podpora spočívá nejen v přímém převodu státních zdrojů, např. formou dotací, ale také v případech, kdy se stát vzdává svých nároků vůči příjemci podpory, čímž se vzdává svých příjmů.

(40) Komise považuje daňové úlevy A a B za státní podporu, neboť se týkají daní představujících státní zdroje a poskytly selektivní výhodu výhradně společnosti ELVO, která by jinak tyto dluhy musela uhradit. Úlevy lze také jednoznačně přisoudit státu, neboť byly poskytnuty na základě opatření závazného pro státní orgány (tj. na základě zákona v případě daňové úlevy A a na základě správního řízení o vrácení daní v případě daňové úlevy B). S ohledem na existenci hospodářské soutěže a obchodu mezi členskými státy v odvětví automobilového průmyslu zvýhodnily finanční výhody poskytnuté ELVO tuto společnost vůči ostatním soutěžitelům a narušují nebo hrozí narušit soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

([7]) V této souvislosti viz rozsudek ESD ze dne 8. dubna 2008 ve věci C-337/05, *Komise* versus *Itálie* (dosud nezveřejněno), odstavce 42–49.

5.2.2 *Kritérium výhody: tvrzení Řecka, že jednalo jako soukromý prodejce*

(41) Řecko v tomto případě tvrdilo, že daňové úlevy A a B nepředstavují státní podporu, neboť neposkytly společnosti ELVO žádnou výhodu, kterou by nezískala za běžných tržních podmínek. Jak je uvedeno v 23. až 26. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, Řecko tvrdí, že se zachovalo stejným způsobem, jak by se v obdobné situaci zachoval kterýkoliv soukromý prodejce.

(42) Toto tvrzení však nelze přijmout.

(43) Za prvé Komise konstatuje, že ačkoliv Řecko tvrdí, že se zachovalo způsobem, jak by se zachoval v obdobné situaci kterýkoliv soukromý prodejce, využilo pravomocí, kterými může disponovat výhradně stát při přijímání opatření k poskytnutí podpory společnosti ELVO: zvláštní zákon v případě odpisu daní v rámci daňové úlevy A a správní rozhodnutí v případě daňové úlevy B. Jedná se o pravomoci, které by nikdy nemohl uplatnit žádný soukromý prodejce. Je tudíž z vlastní podstaty vyloučeno, aby se řecký stát zachoval jako soukromý subjekt za běžných tržních podmínek ([8]).

(44) Dále pak Komise uvádí jako pomocný argument, že tvrzení Řecka, že vzdání se daňových nároků mu umožnilo získat vyšší čistou cenu (tj. prodejní cenu akcií minus daňový příjem, kterého se vzdalo) za akcie společnosti ELVO, než cenu, kterou by mohlo získat v případě prodeje akcií bez odpisu daňových nároků, je pouhé tvrzení, které nelze doložit žádnými důkazy (jako např. srovnáním skutečné prodejní ceny a odhadu ceny akcií při alternativním scénáři). S ohledem na neexistenci byť minimálního důkazu v této věci nelze přijmout tvrzení Řecka, že daňové úlevy byly smysluplným podnikatelským krokem.

(45) Komise tak zamítá tvrzení Řecka, že se zachovalo jako prodejce v tržním prostředí, a shledává, že daňovými úlevami A a B byla společnosti ELVO poskytnuta výhoda, kterou by nemohla získat v běžných tržních podmínkách.

5.2.3 *Závěry vyplývající z existence státní podpory*

(46) Komise dospěla k závěru, že daňové úlevy A a B představují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

### 5.3. **Slučitelnost se společným trhem**

5.3.1 *Údajná slučitelnost s režimem státní podpory N 11/91*

(47) V průběhu šetření Řecko tvrdilo, že na daňové úlevy A a B, pokud se zjistí, že představují státní podporu, lze v každém případě uplatnit výše uvedený režim státní podpory schválený Komisí ve věci N 11/91, takže jsou slučitelné se společným trhem. Komise přesto nemůže přijmout argumentaci Řecka, jak je uvedena v 27. a 28. bodě odůvodnění výše.

(48) Již v předběžné poznámce Komise konstatuje, že se zákon č. 1892/90, který byl předmětem rozhodnutí Komise N 11/91, použije pouze na případy prodeje nebo jiné formy převodu podniků nebo veškerých jejich aktiv nebo většinového podílu akcií těchto podniků (článek 49 zákona č. 1892/90). V daném případě však došlo k prodeji soukromé osobě pouze 43 % podílu akcií ELVO, řecký stát si ponechal 51 % podíl akcií. Již z tohoto důvodu Komise pochybuje, že částečná privatizace společnosti ELVO spadá do uvedeného režimu.

(49) I pokud by Komise hypoteticky přijala tvrzení, že dohoda o prodeji akcií spadá do režimu N 11/91, nejsou v daném případě splněny podmínky uplatnění tohoto režimu.

(50) A i pokud by Komise – opět čistě hypoteticky – přijala tvrzení, že na výrobu vojenských vozidel se pro účely uplatnění tohoto režimu nevztahuje definice automobilového průmyslu, je skutečností, že společnost ELVO vyrábí, jak bylo výše prokázáno, vedle vozidel výlučně pro vojenské použití také široké spektrum vozidel obojího použití i nevojenských vozidel. Samotná existence nevojenské výroby je pro účely uplatnění režimu postačující k jejímu zařazení mezi výrobce automobilů.

(51) V případě privatizace podniků automobilového průmyslu, jako je ELVO, představuje povinnost předem ji oznámit Komisi stěžejní podmínku k zajištění slučitelnosti se společným trhem v tomto režimu ([9]). Řecko částečnou privatizaci společnosti ELVO neoznámilo. V důsledku toho nemohou být daňové úlevy A a B v tomto režimu uznány za slučitelné se společným trhem.

5.3.2 *Další odůvodnění slučitelnosti*

(52) Řecko nenavrhlo další odůvodnění slučitelnosti a Komise neshledala žádný jiný právní základ, podle kterého by mohla být podpora považována za slučitelnou se společným trhem.

([8]) Viz rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 17. prosince 2008 ve věci T-196/04 *Ryanair* (dosud nezveřejněno), odstavce 84, 85 a 90.

([9]) Z judikatury vyplývá, že v případě schváleného režimu podpory, kdy je povinné oznámit některé druhy podpory (např. společnostem v určitém odvětví), jsou tyto podpory vyňaty ze schvalovacího řízení daného režimu a je vyžadováno samostatné oznámení. Toto oznámení představuje zásadní povinnost a nepředstavuje pouhé poskytnutí informací. Viz spojené věci T-447/93, T-448/93 a T-449/93, *AIETEC a další*. Sb. rozh. 1995, s. II-1971, odstavce 129 a 135; věc C-169/95, *Komise* versus *Španělsko*, Sb. rozh. 1997, s. 1–135, odstavce 28–29; spojené věci T-132/96 a T-143/96, *Freistaat Sachsen*, Sb. rozh. 1999, s. 11–3663, odstavec 203; spojené věci C-57/00 P a C-61/00 P, *Freistaat Sachsen*, Sb. rozh. 2003, s. 1–9975, odstavec 114 a následující.

(53) Komise tak shledává, že státní podpora poskytnutá společnosti ELVO není slučitelná se společným trhem.

### 5.4 **Stanovení výše podpory**

(54) Neslučitelná státní podpora poskytnutá společnosti ELVO bude vrácena. V rámci oznámení Komise o zahájení řízení může být část výroby společnosti ELVO odpovídající výrobě vojenského materiálu posouzena jako spadající do působnosti čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES. V této výši nemůže být část podpory užité ve prospěch této výroby považována za státní podporu, neboť byla podpora nutná k zajištění ochrany podstatných zájmů bezpečnosti Řecka. Otázkou zůstává způsob rozdělení podpory mezi obě části výroby.

(55) Státní podpora, na kterou se vztahuje toto rozhodnutí, se netýkala určité činnosti, tj. nebyla poskytnuta k financování určitého projektu. Z těchto důvodů musí Komise stanovit, v jaké míře byla státní podpora použita ve prospěch vojenské činnosti a v jaké míře byla použita ve prospěch nevojenské činnosti. Výpočet je komplikován skutečností, že společnost ELVO nevedla oddělené účetnictví vojenské a nevojenské činnosti. Za těchto okolností se bude rozbor Komise opírat o relativní podíl obou druhů činností. Musí být stanovena relativní váha každého druhu činnosti. Komise konstatuje, že každá státní podpora poskytnutá společnosti ELVO, která nebyla určena k financování konkrétní činnosti, zároveň posloužila ke krytí minulých dluhů a poskytla ELVO výhodu při financování budoucích činností. Při stanovování toho, v jaké míře byla státní podpora použita ve prospěch nevojenské a vojenské činnosti, se Komise domnívá, že se analýza nemůže omezit na prosté stanovení podílu vojenské a nevojenské činnosti (tj. na stanovení relativní váhy každého druhu činnosti) v rámci roku poskytnutí podpory, ale musí být stanovena průměrná výše rozdělení obou druhů činnosti v rámci dostatečně dlouhého období. Skutečnost, že relativní váha podílu obou druhů činnosti může být v každém roce značně odlišná, odůvodňuje použití průměrné hodnoty stanovené za víceleté období. Ve skutečnosti hodnota podílu obou druhů činnosti v jednom konkrétním roce nemusí odpovídat dlouhodobému průměru.

(56) Jelikož neexistuje oddělené účetnictví nevojenské a vojenské výroby, musí být nutně jejich poměr stanoven odhadem. Komise zastává názor, že členění prodejů společnosti ELVO na prodej vojenským programům a na prodej nevojenským klientům, jak je uvádí Řecko, dostačuje k přibližnému odhadu výše poměru výroby vojenského a nevojenského materiálu společností ELVO a že příjem z daňových úlev A a B by měl být rozčleněn analogicky ([10]).

([10]) Ve věci obdobného odhadu viz rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2008 ve věci státních podpor C-16/04, které poskytlo Řecko společnosti Hellenic Shipyards (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku, ale je k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/)

(57) Řecko poskytlo následující údaje o výši prodejů ELVO vojenským programům a nevojenským klientům. V období od roku 1987 (včetně) do roku 2000 (včetně), tj. období pokrytého daňovými úlevami, činil vážený průměrný podíl prodejů v rámci vojenských programů 79,9 %. Podíl nevojenské výroby tedy činí 20,1 %.

(58) Pokud bude tento poměr vztažen na daňové úlevy, výše neslučitelné podpory, kterou musí ELVO vrátit (veškeré vypočtené částky byly zaokrouhleny nahoru na celou měnovou jednotku) činí 1 193 753 186 GRD × 0,201 = 239 944 390 GRD u daňové úlevy A a 3 546 407,89 EUR × 0,201 = 712 827,99 EUR u daňové úlevy B.

(59) Pokud však Komise přijme, že podíl 79,9 % každého přísunu státních prostředků slouží k financování vojenských činností společnosti ELVO, musí rovněž dojít k závěru, že stejně tak podíl 79,9 % každého výstupu finančních prostředků ze společnosti odpovídá vojenské části její činnosti. Jelikož většina činností společnosti ELVO je vojenského charakteru a ELVO nevede oddělené účetnictví nevojenské činnosti, je zde reálné riziko, že vrácení podpor poskytnutých na nevojenskou činnost bude financováno převážně z prostředků jinak určených k financování vojenské činnosti. K obnovení stavu hospodářské soutěže, jehož by bylo dosaženo bez státní podpory, a k zamezení poskytnutí dalších podpor nevojenské činnosti musí tedy Řecko zajistit, aby bylo vrácení podpory provedeno výhradně z příjmů z nevojenské činnosti ELVO ([11]).

(60) Toto rozhodnutí nepředurčuje stanovisko, které Komise případně zaujme ke slučitelnosti příslušných opatření podle pravidel vnitřního obchodu, obzvláště v případech veřejných zakázek a postoupení,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

*Článek 1*

Státní podpora ve výši 239 944 390 GRD a 712 827,99 EUR, kterou Řecko neoprávněně poskytlo společnosti ELVO v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, je neslučitelná se společným trhem.

([11]) Viz rozhodnutí ve věci C-16/04 citované v poznámce 10, konkrétně odstavec 340 a následující.

*Článek 2*

1. Řecko zajistí, aby příjemce vrátil podporu uvedenou v článku 1. Podpora bude vrácena výhradně z příjmů společnosti ELVO, které plynou z její nevojenské činnosti.

2. V částkách určených k vrácení je zahrnut úrok vypočtený za dobu od poskytnutí podpory příjemci do doby jejího skutečného vrácení.

3. Výše úroků se stanoví na základě metody složeného úrokování podle ustanovení Hlavy V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ([12]).

*Článek 3*

1. Vrácení podpory uvedené v článku 1 musí být provedeno okamžitě a účinně.

2. Řecko zajistí provedení tohoto rozhodnutí ve lhůtě do čtyř měsíců od jeho oznámení.

*Článek 4*

1. Ve lhůtě do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí Řecko předloží Komisi tyto informace:

a) celkovou částku (původní částku a úroky z vymáhané podpory), kterou musí příjemce podpory vrátit (v daném případě Řecko uvede zejména konkrétní datum splacení částky 634 088,99 EUR v rámci daňové úlevy B; viz 14. bod odůvodnění druhá odrážka),

b) podrobný popis opatření přijatých a připravovaných k provedení tohoto rozhodnutí,

c) listinné podklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno vrácení podpory.

2. Řecko bude průběžně Komisi informovat o postupu vnitrostátních opatření přijímaných k provedení tohoto rozhodnutí až do úplného vracení podpory uvedené v článku 1. Na žádost Komise neprodleně předloží informace vztahující se k již přijatým a připravovaným opatřením k provedení tohoto rozhodnutí. Dále předloží podrobné informace týkající se částek podpory a úroků z vymáhané podpory, které již byly příjemcem vráceny.

*Článek 5*

Toto rozhodnutí je určeno Řecké republice.

V Bruselu dne 24. března 2009.

*Za Komisi*

Neelie KROES

*členka Komise*

([12]) Nařízení (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

**Informace o přijatých částkách podpory, částkách určených k vrácení a o již vrácených částkách podpory**

| Identifikace příjemce | Celková částka podpory poskytnuté v daném režimu ( (*) | Celková částka podpory určené k vrácení (*) (původní) | Celková vrácená částka ( (*) | |
|---|---|---|---|---|
| | | | Původní | Úroky z vymáhané podpory |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |

(*) v milionech národní měny